

STILLE TIJD

- Lees en overdenk Gods Woord elke dag.
- Bid, praat met Jezus en maak een paar korte aantekeningen in je map over deze bijbelgedeelten.
- Schrijf op wat je aanspreekt, wat je opvalt, wat je mooi of moeilijk vindt of wat je duidelijk wordt.

Dag 1 Psalm 24:1-10.
Gods Koninkrijk is Gods soevereine heerschappij over allen en alles.

Dag 2 Jesaja 14:24-27.
God is de almachtige Heerser over de koninkrijken op de aarde.

Dag 3 Jesaja 31:1-3.
Allen die op de hulp van wereldse koninkrijken vertrouwen gaan te gronde.

Dag 4 Exodus 1:1-22.
Het koninkrijk van Egypte onderdrukt Gods volk (1527 v.Chr.).

Dag 5 Exodus 14:5-31.
Het koninkrijk van Egypte wordt door God gestraft (1447 v.Chr.).

Dag 6 Jesaja 8:6-15.
God gebruikt het koninkrijk van Assyrië als instrument om Israël te straffen (734 v.Chr.) (vgl. Jesaja 10:5-19).

Dag 7 Jesaja 10:20-34.
Het machtige koninkrijk van Assyrië wordt ook door God gestraft (701 v.Chr.).

Dag 8 Jesaja 37:21-37.
Een engel verslaat het koninkrijk van Assyrië.

Dag 9 Jesaja 13:1-22.
God gebruikt het koninkrijk van Medo-Perzië als instrument om Babylonië te straffen (538 v.Chr.).

Dag 10^{BS}Daniël 8:1-27.
De koninkrijken van de wereld in het licht van Gods Koninkrijk.

- Denk na over Daniël 6:11.
Daniël had een goede gewoonte: hij ging drie maal per dag met God praten. Welk goede gewoonte zou jij willen aanleren?
- Bid elke dag voor iemand of iets specifiek en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).

STUDIE

Thema: Vierde rode draad: De triomf van Gods Koninkrijk

Lees studie 14 goed door voor de volgende bijeenkomst. Heb je er vragen over, schrijf ze op en mail ze naar je kringleider, dan gaan wij samen op zoek naar de antwoorden.

BIJBELSTUDIE

Thema: De koninkrijken van de wereld in het licht van Gods Koninkrijk

Als je wilt, kun je alvast de bijbelstudie voor de komende bijeenkomst voorbereiden door het bijbelgedeelte een keer te lezen.

Gebruik hierbij de '5 stappen-methode' voor bijbelstudie. Het bijbelgedeelte is: **Daniël 8:1-27**.

MEMORISATIE

Motivatie.

Jezus kende bijbelgedeelten uit zijn hoofd (Lucas 4:4-13). Jij ook?

Leer het onderstaande vers uit je hoofd of leer dat vers uit de vertaling die jouw voorkeur heeft.

DE TRIOMF VAN GODS KONINKRIJK

Daniël 2:44

Maar ten tijde van die koninkrijken
zal de God van de hemel
een rijk laten opkomen
dat nooit ten gronde zal gaan
en dat nooit op een ander volk zal overgaan.

Het zal die koninkrijken
verbrijzelen en vernietigen,
maar zelf zal het eeuwig bestaan.

Daniël 2:44 (NBV)

15. Vierde rode draad: De triomf van Gods Koninkrijk

Het boek Daniël is een ‘apocalyps’, d.w.z. een boek dat Gods perspectief op de gebeurtenissen van Gods verlossingsgeschiedenis in de wereldgeschiedenis ‘onthult (openbaart)’. De schrijver van het boek Daniël legt uit hoe God naar de wereldgeschiedenis kijkt. In deze studie kijken we naar hoofdstuk 2 uit het boek Daniël. [Het hele boek Daniël wordt uitgelegd in de *Delta-plus* studie]. Zie uitleg in *Hoe dit boek te gebruiken*.

DANIËL 2: DE UITEINDELIJKE TRIOMF VAN HET KONINKRIJK VAN GOD

Nebukadnessar, de koning van het machtige Babylonische Rijk, had een droom. Hij zag een indrukwekkend groot beeld. Zijn hoofd was van puur goud, zijn borst en armen van zilver, zijn buik en lendenen van brons, zijn benen van ijzer en zijn voeten deels van ijzer en deels van gebakken klei. Toen zag Nebukadnessar hoe een steen zonder hulp van mensen losraakte en tegen de voeten van het beeld sloeg en het verbrijzelde. Het beeld werd op zijn zwakste deel getroffen! De klei, het ijzer, brons, zilver en goud werden niet na elkaar, maar tegelijkertijd verpulverd en als kaf door de wind weggevoerd. Geen spoor ervan was meer te bespeuren! Maar de steen groeide tot een grote berg die de hele aarde bedekte. Daniël legde de droom als volgt uit (2:36-45):

A. De identiteit van de vier regimes in de wereld

1. De materialen van het beeld

In politieke en godsdienstige context zijn ‘goud’ en ‘zilver’ standaard symbolen voor wat kostbaar en majestueus is; en ‘brons’ en ‘ijzer’ symbolen van wat sterk en hard is. Daniël zegt niet dat de materialen van boven naar beneden steeds slechter worden. Het beeld vertegenwoordigt een wereldrijk met indrukwekkende pracht en praal. Maar de klei wijst op zwakheid en vergankelijkheid en vertegenwoordigt het tegenovergestelde van de politieke macht die door de vier metalen uitgedrukt wordt. De politieke en militaire macht van de koningen en de koninkrijken in de wereld zijn als een indrukwekkend groot beeld, maar het heeft altijd een zwakke plek – ‘voeten van klei’ – dat de stabiliteit en duurzaamheid van de koningen en hun koninkrijken bedreigt. Slechts één steen hoeft de zwakke plek maar te treffen en het stort helemaal in!

2. Het eerste regime (regeringsbestel)

Het woord ‘malku’ in Aramees betekent ‘een regime of koningschap van een koning’ (6:29), ‘zijn koninklijke macht’ (5:18), ‘zijn koninklijk gebied’ of ‘koninkrijk’ (4:19) of het verwijst naar ‘een wereldrijk bestaande uit verschillende koninklijke dynastieën’ (7:23).

De vier regimes worden traditioneel uitgelegd als het Babylonische Rijk, het Medo-Perzische Rijk, het Griekse Rijk en het Romeinse Rijk. Maar omdat Nebukadnessar zelf het hoofd van het hele beeld is, verwijzen de vier regimes eerder naar vier regimes binnen één wereldrijk! Het beeld vertegenwoordigt het Babylonische Rijk dat van Nebukadnessar op andere koningen overging. Nebukadnessar is ‘de koning der koningen’, maar Daniël legt de nadruk op het feit dat Nebukadnessar alleen heerst omdat God aan hem deze macht en eer gegeven heeft (2:37)! God is ‘de Heer der koningen’ (2:47; vgl. Openbaring 1:5; 19:16 NBG)!

3. De drie andere regimes

De drie andere regimes worden niet geïdentificeerd, blijven indirecte toespelingen en moeten niet uitgelegd worden. Jeremia 27:7 zegt, ‘Alle volken zullen aan hem (Nebukadnessar), zijn zoon en kleinzoon onderworpen zijn, totdat ook voor zijn eigen land (na 70 jaar) de tijd komt dat vele volken en machtige koningen het zullen onderwerpen’. Daniël past de woorden van Jeremia aan in de figuurlijke vorm van vier koningen of vier regimes. Deze vier regimes tonen geen logische volgorde van degeneratie. Evenals ‘de vier hoeken der aarde’ duiden op de hele aarde, zo duiden de ‘vier regimes’ op alle regimes (wereldse koninkrijken) in deze wereldgeschiedenis. Daniël verwijst terloops naar het tweede en derde regime en concentreert zich dan op het vierde regime. Het vierde regime is een onderdrukkende macht die alles als ijzer verbrijzelt en verplettert, maar dan als klei onverwacht zelf broos is (2:41-42). Het probeert deze zwakheid en verdeeldheid te overbruggen, waarschijnlijk door een huwelijk met een ander regime, maar faalt (2:43). Daniel beschrijft de komst van Cyrus de Pers niet als ‘het einde’ van het Babylonische Rijk of als ‘het einde’ van de ballingschap van Juda in Babylon. De komst van Cyrus maakte geen verschil voor het Babylonische Rijk of voor de ballingen. Maar Daniël verwijst wel naar vier regimes: het regime van Nebukadnessar over de hele aarde (605–562 v.Chr.) (2:36-38; 5:18-19), het zwakke en verdeelde regime van Belsassar (550–539 v.Chr.), zoon van Nabonidus (556–539 v.Chr.) en tweede in rang over het koninkrijk (2:39a; 5:27-30), het regime van Darius de Mediër over de hele aarde (539–538 v.Chr.) (2:39b; 5:30-6:1; 6:26-27) en het regime van Cyrus de Pers (559–530 v.Chr.) (vanaf 539 v.Chr. over het Babylonische Rijk). Cyrus stond bekend om zijn overwinningen en onweerstaanbare macht (Jesaja 41:2-3,25; 44:28; 45:1-4,13). Het vierde regime zou verdeeld zijn: er wordt gezegd dat Cyrus voor een deel Mediër en voor een deel Pers was en met een Persische trouwde. Daniel 9:1 zegt dat Darius de Mediër op 62 jarige leeftijd (6:1) ‘tot koning gekroond werd over het rijk van de Chaldeeën’ (het Babylonische Rijk). Na de inname van Babel in 539 v.Chr. spreekt Daniël 9:1 en 11:1 alleen over het eerste jaar van Darius.

[Daniël 10:1 De Hebreeuwse tekst spreekt over het derde jaar van Cyrus, maar de Griekse tekst over het eerste jaar van Cyrus. In de Hebreeuwse tekst zijn dan beide jaren van Darius aan Cyrus toegekend. Dit kon zonder bezwaar, omdat Darius blijkbaar slechts bij de gratie van Cyrus over het Babylonische Rijk regeerde (6:29). Darius regeerde dus niet langer dan twee jaar.]

Bovengenoemde feiten willen zeggen dat de Meden en Persen niet een nieuw wereldrijk stichtten, maar wel een nieuwe dynastie brachten binnen de geschiedenis van het bestaande Babylonische Rijk. De vier regimes in Daniël 2 strekten zich uit over de periode van koning Nebukadnessar tot koning Cyrus. De komst van de Persen bracht niet een einde aan de overheersing van het wereldrijk over het volk van God, precies zoals Jeremia en Jesaja 40–55 impliceerden. De veronderstelde lezers van het boek Daniël gedurende het Perzische Rijk, misschien gedisilluseerd en terneergeslagen zoals degenen aan wie de profetieën van Haggai, Zacharia en Jesaja 56–66 werden gericht, worden uitgenodigd vast te houden aan de overtuiging dat deze kolossus bestaande uit het koninkrijk van de wereld niet voor altijd zou blijven staan! Het koninkrijk van de wereld had voeten van klei! Dit was de boodschap van Daniël 2, ongeacht hoe men de onderdelen van het beeld ook identificeert.

B. De identiteit van de steen

De steen die van de berg losraakte zonder dat er een mensenhand aan te pas kwam (2:45), verbrijzelde de regimes of dynastieën van het koninkrijk van de wereld en groeide tot een berg dat de hele aarde bedekte (2:35). Deze steen symboliseert Gods eigen almacht en soevereiniteit die zijn eeuwigdurende Koninkrijk vestigt evenals de berg Sion in Jesaja 2:2-3 (Ezechiël 17:23-24; Psalm 2:6; 48:2-3; vgl. Hebr. 12:22-24; Openbaring 14:1). De uitleg zegt duidelijk dat het nieuwe regime van goddelijke oorsprong is (2:44).

Jesaja heeft een soortgelijke boodschap: de God van de Bijbel, bedoeld als Bron van kracht en bescherming voor alle mensen, wordt een dodelijke bedreiging voor koningen, overheden en wereldrijken die hun eigen bouwwerken en vluchttoorden oprichten (Jesaja 8:11-15) – die vertrouwen op wereldse koningen en koninkrijken (Jesaja 8:6-8; vgl. Openbaring 13:1)

C. Het schema van vier regimes

Het schema van vier regimes vertegenwoordigt de regeringen van het koninkrijk van de wereld in iedere periode van de menselijke geschiedenis. De vier regimes van de kolossus staan model voor wat er gebeurt met de regeringen of koninkrijken in de wereldgeschiedenis!

De lezers van het boek Daniël leefden gedurende de tweede eeuw v.Chr. onder het onderdrukkende regime van een andere koning, koning Antiochus IV (175–163 v.Chr.). Het boek Daniël is Gods boodschap voor de lezers gedurende deze crisis, tijdens welke koning

Antiochus de aanbidding van de God van de Bijbel verbood en de tempel van Jeruzalem ontheiligde in 167 v.Chr. (Lees de geschiedenis in de apocriefe boeken 1 Makkabeeën 1:1-64 en 2 Makkabeeën 5:11-26). Het boek Daniël beschrijft een boog van het koninkrijk van Nebukadnessar in de zesde eeuw v.Chr. tot het koninkrijk van Antiochus in de tweede eeuw v.Chr. Onder Nebukadnessar *begint* de directe heerschappij van het koninkrijk van de wereld over het volk van God (hier nog Israël in ballingschap in Babylonië). En onder Antiochus wordt dit overwicht van het koninkrijk van de wereld over het volk van God voortgezet. Aan het begin wordt het koninkrijk van de wereld nog voorgesteld in positieve termen. Het is indrukwekkend en de macht die God haar geeft, verdient bewondering (2:37-38; vgl. Romeinen 13:1-2). Maar in haar verschijning (vgl. Openbaring 13:1-2) wordt de macht van deze regimes of regeringen van het koninkrijk van deze wereld voorgesteld als hard ijzer met broze, gebakken klei daaraan vastgeplakt (2:40-43). De regeringen van deze wereld zijn hard als ijzer, maar tegelijkertijd broos en kwetsbaar als gebakken klei. Ze hebben altijd een zwakke plek die zij proberen te schragen d.m.v. wanhopige middelen die gedoemd zijn te falen! Ze worden uiteindelijk door die ene steen verbrijzeld (vgl. Matteüs 21:42-44)!

Terwijl de profetie van Jeremia niet verder keek dan de ondergang van het Babylonische Rijk (Jeremia 25:12-14), beschrijft de boodschap van Daniël de vestiging van een heel andere soevereiniteit of Koninkrijk (2:44). De steen vertegenwoordigt Gods eigen soevereiniteit en almacht die een eeuwigdurend Koninkrijk vestigt, namelijk, het Koninkrijk van God! In de geschiedenis van de wereld vernietigt Gods Koninkrijk uiteindelijk alle koninkrijken en groeit het uit tot een berg die de hele aarde bedekt.

Christenen missen de boodschap van het boek Daniël wanneer zij hun tijd verdoen met argumenteren over de identiteit van de vier wereldrijken. Wat belangrijk was voor de lezers van het boek Daniël was dat zij leefden gedurende het vierde regime van het koninkrijk van de wereld en dat het opgevolgd zou worden door het Koninkrijk van God!

Wanneer latere generaties van het volk van God (de christenen vandaag) dit schema van vier regimes *toepassen* op de geschiedenis waarin zij leven, reageren zij op het visioen van Daniël op een manier zoals God dat wil!

D. Daniël presenteert een theologie van de wereldgeschiedenis

1. De geschiedenis van Gods volk wordt een deel van de geschiedenis van alle volken in de wereld

Het visioen van Daniël concentreert zich niet op de geschiedenis van Israël, zoals andere profeten van het Oude Testament doen, maar op de geschiedenis van de wereld! Het blijft niet beperkt tot heilsgeschiedenis, maar presenteert *een theologie van de wereldgeschiedenis*.

De geschiedenis van de volken in Genesis 1–11 werd na Genesis 11 vernauwd tot de geschiedenis van het volk van God (Israël). De geschiedenis van het volk van God strekt vanaf Abraham (2092 v.Chr.) (Genesis 12:1-5) tot de ballingschap naar Babylon die begon met de drie invasies van Nebukadnessar in 605 v.Chr. (2 Koningen 24:1-4), in 597 v.Chr. (2 Koningen 24:8-17) en 587 v.Chr. (2 Koningen 25:1-12). Nebukadnessar beëindigde het koningschap van de Davidische koningen in Jeruzalem en heerste over het eerste heidense koninkrijk dat over het volk van God heerste. Vanaf de ballingschap waren Israël en de Joden een deel geworden van de wereldgeschiedenis. Dus vanaf die tijd werd de geschiedenis van het volk van God (van Abraham tot de ballingschap) verbreed tot de geschiedenis van de volken. De geschiedenis van alle volken is nu gaandeweg de geschiedenis van de heerschappij van de God van de Bijbel of de geschiedenis van Gods Koninkrijk geworden! Dat wordt in het Nieuwe Testament onthuld.

Het boek Daniël zegt niet dat de wereldgeschiedenis tegen God en zijn doel voor zijn volk ingaat. Maar het zegt wel dat de regimes van het koninkrijk van de wereld, inclusief dat waaronder het volk van God voortaan moet leven, onder de soevereiniteit van de God van de Bijbel staan op dezelfde werkelijke, zij het indirecte wijze als de koningen van Juda stonden vóór de ballingschap. God zette de geschiedenis van de regeringen of koningen van het wereldrijk in gang en eindigde het ook (2:21). Vergelijk het Lam dat de zegels van de boekrol in de hemel verbreekt en daarmee de geschiedenis van de wereld en de Kerk openbaart en in gang zet (Openbaring 5–6)!

2. De geschiedenis van de wereld wordt niet expliciet veroordeeld als kwaadaardig

Het visioen van Daniël suggereert niet een kosmische dualiteit bestaande uit vier slechte koninkrijken tegen één goed Koninkrijk. Zijn visioen veroordeelt het vierde regime niet meer dan de andere drie regimes. De lezers van het boek Daniël weten dat zij leven onder een macht die in staat is tot vreselijk geweld en vernietiging. Niettemin is zijn vermogen te onderdrukken en te verpletteren niet in zichzelf 'slecht', omdat de heerschappij van de God van de Bijbel in Daniël 2:44 hetzelfde vermogen bezit (een koninkrijk te verpletteren)! Het vierde regime valt uiteindelijk, omdat het inherent broos is – het was, is en blijft alleen maar mensenwerk (vgl. Openbaring 13:18)!

3. De geschiedenis van de wereld wordt niet vooraf bepaald, maar God is wel soeverein in de wereldgeschiedenis

De openbaring van Daniël laat doorschemeren dat de wereldgeschiedenis door God vooraf gekend is, maar niet dat de wereldgeschiedenis door God vooraf bepaald wordt. Daniël 2 spreekt niet over de laatste gebeurtenissen in de wereldgeschiedenis die vanaf het begin vaststaan. Het spreekt niet over een dualisme – over de hele wereld die in de macht van het boze ligt en die wacht op de komende wereld van recht en gerechtigheid. Het spreekt ook niet

over een verdeling van de wereldgeschiedenis in bepaalde periodes (bedelingen) die vooraf door God bepaald zijn. De openbaring van Daniël neemt aan dat mensen (koningen) werkelijke beslissingen en keuzes maken die de wereldgeschiedenis vormen, maar deze menselijke besluiten en keuzes hebben niet noodzakelijkerwijs het laatste woord. Daniël 2 bevestigt de absolute soevereiniteit van de God van de Bijbel in de wereldgeschiedenis, die soms via menselijke besluitvormingsprocessen werkt en soms ten spijt daarvan.

4. De geschiedenis van de wereld komt hier niet tot een einde

Het visioen van Daniël suggereert niet dat het einde van de wereld voor de deur staat. Er is geen verwijzing dat de wereldgeschiedenis een zodanig laag punt heeft bereikt dat Gods ingrijpen op handen is. Het boek Daniël laat doorschemeren dat de wereldgeschiedenis volgens haar eigen wetten verloopt, soms met vooruitgang en soms met achteruitgang; dat de wereldgeschiedenis met Gods toelatende wil eenvoudig haar wisselende loop neemt.

5. Wanneer God in de wereldgeschiedenis handelt, dan gaat de komst van Gods Koninkrijk gepaard met catastrofes

God handelt op een tijdstip dat alleen aan Hem bekend is! Het is niet mogelijk om dit tijdstip te voorspellen, omdat God altijd kan ingrijpen in de wereldgeschiedenis. Gods handelen in de wereldgeschiedenis komt voort uit zijn vrije wil om redenen die Hij alleen weet en die ons niet bekend zijn! Wanneer de tijd voor God aanbreekt om te handelen, dan vereist het Koninkrijk van God de vernietiging van koningen of regeringen van wereldse koninkrijken, meer dan zijn handelen door middel van hen. De menselijke koninkrijken of regimes zijn voorlopig in overeenstemming met Gods wil, maar niet voor altijd! Wanneer Gods moment aanbreekt om op te treden, dan gaat de komst van Gods Koninkrijk gepaard met catastrofes en destructie (Jeremia 18:5-10)!

E. Het komende Koninkrijk van God

1. Het komende Koninkrijk van God is een koninkrijk op aarde

Daniël 2:41-43 zegt niet dat het vierde regime bestaat uit een dynastie van verschillende koningen in plaats van de regering van slechts één koning. Daarom slaat “in de dagen van die koningen” (2:44 NBG) op de drie opvolgers van koning Nebukadnessar die in het boek Daniël genoemd worden.

Daniël zegt ook niet dat het vierde regime door een vijfde regime opgevolgd wordt. De vier regimes worden opgevolgd door iets heel anders, namelijk het Koninkrijk van God. Daniël belooft geen nieuwe verlenging van de tegenwoordige tijd maar een nieuwe toekomst. Zijn begrip van het Koninkrijk van God lijkt meer op de profetische gedachte van ‘de dag van de Heer’. Het Koninkrijk van God is van bovennatuurlijke, goddelijke oorsprong. Toch

is het gelokaliseerd op aarde en niet in de hemel. Hij voorziet niet de ontbinding van het heelal; ook niet de schepping van een andere wereld.

De problemen die de politiek en de wereldgeschiedenis met zich meebrengen kunnen alleen opgelost worden door een bovennatuurlijk ingrijpen van God die een nieuw koninkrijk vestigt, namelijk het Koninkrijk van God! En dat vereist niet het opgeven van deze wereld, maar de wijziging van de heerschappij over deze wereld! Het nieuwe Koninkrijk van God vervult of overdekt de hele aarde! De wereldgeschiedenis wordt niet vernietigd, maar andere politieke en militaire koninkrijken op aarde wel!

2. Het komende Koninkrijk van God is niet een Israëlitische koninkrijk

Daniël ziet de steen niet als de vertegenwoordiging van het Israëlitische koninkrijk. Hij benadrukt dat de macht en wijsheid aan God behoort (2:21-22). Daniël 2 bevat geen verwijzing naar Israël als het volk van God en ook geen verwijzing naar het land Israël, of de stad Jeruzalem, of de tempel met speciale betekenis. Daniël heeft het ook niet over het overblijfsel van Gods volk, de Messias en zelfs niet over de eeuwige bestemming van de mensheid. De hele aandacht van Daniël is gericht op het koningschap of het Koninkrijk van God binnen de wereldgeschiedenis!

3. Het komende Koninkrijk van God wordt ook niet veranderd in een andersoortig koninkrijk

Sommige uitleggers denken dat Jesaja 40–55 een belofte is van de verwerkelijking van het Koninkrijk van God na de terugkeer uit de ballingschap. Maar aan het eind van de ballingschap vond deze uiteindelijke verwerkelijking van het Koninkrijk van God niet plaats. De wereldgeschiedenis werd gewoon voortgezet.

De reactie van Daniël was niet om het koningschap van God te veranderen in iets nationaals – als moest het koningschap van God tot Israël beperkt blijven. Hij wijzigt het koningschap van God niet in iets individueels – als moest het koningschap van God in het leven van een individuele gelovige gerealiseerd worden. Hij verandert het koningschap van God ook niet in iets bovenaards – als zou het koningschap van God alleen in de hemel gerealiseerd worden. Daniël bevestigt en verkondigt dat het koningschap van God in deze geschapen wereld en in deze menselijke geschiedenis plaatsvindt. Het koningschap van God gaat ons mensen aan, hier en nu, zoals de profetieën in Jesaja 40–55 dat verkondigen.

4. Het Koninkrijk van God is meer een voorwerp van verwachting dan van feitelijkheid

Daniël zegt dat het koningschap van God op aarde meer het voorwerp van verwachting is dan van feitelijkheid. Het zichtbare koninkrijk van de wereld is niet wat het schijnt te zijn. En het onzichtbare Koninkrijk van God in deze wereld is nog niet wat ze in werkelijkheid al is! In het koninkrijk van de wereld doen de koningen nog steeds wat ze willen (11:19,36). Het Koninkrijk van God heeft nog niet een beslissend einde gemaakt aan al die andere

koninkrijken (2:44) en vult nog niet de hele aarde (2:35). De dingen blijven nog verborgen en verzegeld tot de eindtijd (12:9). Dan pas wordt het koninkrijk van de wereld en het Koninkrijk van God wat ze in werkelijkheid zijn: dan pas zijn de wetteloze mensen alleen maar wetteloos en dan pas zijn de verlichte mensen alleen maar rein, zuiver en gelouterd (12:10) (vgl. Openbaring 22:10-11). De gebeurtenissen en werkelijkheden in de wereldgeschiedenis zijn nog niet wat ze ten diepste zijn. Het boek Daniël is niet een profetie in de zin van een voorspelling over de toekomst, omdat de gebeurtenissen nu al plaatsvinden en de werkelijkheden nu al bestaan, zowel in de tijd van Daniël als in de onze. Het boek Daniël is een verzegelde apocalyps (12:9-10), terwijl het boek Openbaring een ontsloten apocalyps is (Openbaring 22:10-11)! Apocalypsen onthullen (openbaren) het ware karakter van de wereldgebeurtenissen! Dingen zijn in de wereldgeschiedenis nog niet wat ze ten diepste al zijn (van Gods standpunt uit). Wanneer de zegels van de apocalyps verbroken worden (Openbaring 6), beginnen deze werkelijkheden zichtbaar te worden. Dan begint te komen wat er in beginsel al is. Dan kan men de wereldgeschiedenis niet meer op zichzelf zien, maar moet men haar zien tegen de achtergrond van wat er in de hemel plaatsvindt. In het Nieuwe Testament is het Koninkrijk van God begonnen (Marcus 1:15; Matteüs 12:28; Efeziërs 1:20-22), maar nog niet volkomen gemanifesteerd (Matteüs 25:34; Openbaring 11:15). Daarom bidden christenen nog steeds: “Laat uw Koninkrijk komen” (Matteüs 6:10)!

5. Het komende Koninkrijk van God is een eeuwigdurend koninkrijk

De eigenschappen en kwaliteiten van het nieuwe koningschap of Koninkrijk worden niet beschreven. Daniël zegt alleen dat het koningschap of Koninkrijk van de God van de Bijbel is en dat het eeuwig duurt! De eigenschappen van het Koninkrijk van God vormen een tegenstelling met die van de voorafgaande wereldse koninkrijken. Het koninkrijk, kracht en heerlijkheid waren een korte tijd Gods gaven aan Nebukadnessar (2:37). Maar nu worden ze op een andere plaats gemanifesteerd en wel voor eeuwig (1 Kronieken 29:11-12). “Want aan U behoort het koningschap (het Koninkrijk), de macht en de majesteit (heerlijkheid) tot in eeuwigheid. Amen” (voetnoot Matteüs 6:13). Deze dominante gedachte met betrekking tot ‘de tijd’ keert terug: het koningschap van Nebukadnessar kan niet voor eeuwig duren (2:39; vgl. 2:21), maar het koningschap van God zal wel voor eeuwig duren (2:44)!

6. Het komende Koninkrijk van God kwam niet tot stand in de tijd van Daniël

Het visioen van Daniël werd niet vervuld in de historische periode waarnaar zijn boek verwijst (de tweede eeuw v.Chr.). Evenals in de profetische boeken schijnt ‘de dag van de Heer’ binnenkort aan te breken, maar daarna schrijden de jaren voort zodat mensen vragen: “Waar blijft hij nu? Hij had toch beloofd te komen?” (2 Petrus 3:4).

Dit is ook zo in het visioen van Daniël. De wereldrijken die de schrijver van het boek Daniël en zijn lezers gedurende de 2^e eeuw v.Chr. kenden (het Babylonische Rijk, het Medo-Perzische Rijk en het Griekse Rijk) waren al verdwenen. De heerschappij van de God van de hemel was in Jeruzalem hersteld, eerst na de terugkeer uit de ballingschap toen de tempel herbouwd werd (516 v.Chr.), en later na de reiniging van deze tempel nadat koning Antiochus het verontreinigd had (164 v.Chr.). Dus de lezers van het boek Daniël waren zich ervan bewust dat zij voor een deel de vervulling van de profetieën gezien hadden. Daarom waren ze overtuigd dat de woorden van de profeten op hun tijd volledig in vervulling zouden gaan.

7. Het komende Koninkrijk van God begint vervuld te worden bij de eerste komst van Christus

Toen de tijd van het Nieuwe Testament aanbrak, werd 'de steen' in Daniël 2:44 geassocieerd met de andere 'steen' gedeelten in de Bijbel. Jezus Christus, de steen die de bouwers (leiders) in Israël zouden afkeuren, zou de hoek

steen worden (Psalm 118:22). En Jezus Christus ziet zichzelf als die hoeksteen waarover mensen struikelen en gebroken worden en die andere mensen (en menselijke koninkrijken) zal verpletteren (Matteüs 21:42-44; Lucas 20:17-18; vgl. Jesaja 8:13-15). Jezus Christus ziet Zichzelf als de steen die verbrijzelt, de wezenlijke belichaming van het koningschap (soevereine heerschappij) of het Koninkrijk van God! Niettemin is er geen aanwijzing dat Daniël zelf begreep dat 'de steen' de heerschappij van de persoonlijke Messias is.

Volgens de latere overtuiging van christenen blijkt dat Jezus Christus degene is die de uiteindelijke val van de regeringen van het koninkrijk van de wereld en de vestiging van het Koninkrijk van God in gang zette (Marcus 1:15; Openbaring 17:14).